

JUDr. Stanislav Křeček
veřejný ochránce práv

Mgr. Martin Beneš
ochránce práv dětí

Vaše č. j. MK-S 3029/2026 OLP
Č. j. KVOP-23910/2026/S
Brno 14. května 2026

Připomínky veřejného ochránce práv a ochránce práv dětí

k návrhu zákona o médiích veřejné služby

Vypořádáním připomínek jsou pověřeni:

Mgr. Jaroslav Švoma (542 542 353, svoma@ochrance.cz)

Mgr. et Mgr. Petr Polák (542 542 374, polak@ochrance.cz)

ÚVOD

Veřejný ochránce práv se do připomínkového řízení zapojuje v souladu se svou zákonnou působností, zejména jako **národní lidskoprávní instituce**, jejímž úkolem je ochrana a prosazování základních práv a svobod a sledování jejich naplňování v praxi. Současně v této roli přispívá k posuzování souladu navrhovaných právních úprav s ústavním pořádkem České republiky, právem Evropské unie a mezinárodními závazky České republiky v oblasti lidských práv.

Veřejný ochránce práv respektuje právo vlády navrhnout změnu financování médií veřejné služby. **Volba konkrétního modelu financování představuje politické rozhodnutí, za které nese odpovědnost vláda a Parlament České republiky.** Současně platí, že v evropských státech existují různé modely financování veřejnoprávních médií, včetně financování prostřednictvím státního rozpočtu.

Předložené připomínky proto nesměřují proti samotné změně modelu financování médií veřejné služby. Veřejný ochránce práv se v nich zaměřuje především na otázky **právní jistoty, předvídatelnosti financování, souladu návrhu s evropským právem a ústavním pořádkem České republiky a na možné dopady navržené právní úpravy na lidi ve zranitelných situacích.** Cílem připomínek je přispět k tomu, aby navržená právní úprava byla v maximální možné míře právně předvídatelná, vnitřně konzistentní a v souladu s požadavky ochrany základních práv a svobod.

1. K § 3 odst. 1 – zpřístupnění vysílání, internetových stránek a mobilních aplikací médií veřejné služby lidem se smyslovým postižením

Předkladatel v § 3 odst. 1 uvádí, že Český rozhlas a Česká televize zajišťují dostupnost vysílání lidem se smyslovým postižením prostřednictvím „titulkování, tlumočení do znakové řeči či audio popisu“.

Použité pojmy však neodpovídají terminologii používané v právním řádu České republiky, zejména v zákoně č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Návrh tak může vyvolávat zbytečné interpretační nejasnosti při výkladu jednotlivých forem zpřístupnění vysílání lidem s postižením.

Současně návrh zákona neupravuje přístupnost internetových stránek a mobilních aplikací České televize a Českého rozhlasu pro lidi s postižením. Česká televize a Český rozhlas přitom nejsou povinnými subjekty podle zákona č. 99/2019 Sb., o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací, a nemají tak obecnou zákonnou povinnost zajistit přístupnost svých digitálních služeb.

Veřejnoprávní média poskytují významnou veřejnou službu v oblasti zpravodajství, informací a kulturního obsahu. Je proto žádoucí, aby jejich digitální služby byly dostupné i lidem s postižením, zejména lidem se sluchovým a zrakovým postižením, kteří mohou při využívání digitálních služeb čelit informačním bariérám.

Navrhují proto:

- aby předkladatel v § 3 odst. 1 nahradil slova „titulkování, tlumočení do znakové řeči či audio popis“ slovy „popisné titulky, český znakový jazyk a audiopopis“,
- doplnil do § 3 odst. 1 větu, která zní: „Český rozhlas a Česká televize dále zajistí, že jimi provozované internetové stránky a mobilní aplikace jsou přístupné pro jejich uživatele, zejména pro osoby se zdravotním postižením.“

Navržená změna představuje terminologické zpřesnění právní úpravy a posílení přístupnosti veřejné služby pro lidi s postižením v souladu s čl. 9 Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením.

Tato připomínka je zásadní.

2. K § 7 odst. 3, § 8 odst. 3, § 15 odst. 1 písm. f) a § 20 odst. 1 písm. f) – schvalování Kodexů

Předkladatel v § 7 odst. 3 stanoví, že Kodex Českého rozhlasu schvaluje Rada Českého rozhlasu. Současně však v § 15 odst. 1 písm. f) uvádí, že do působnosti Rady Českého rozhlasu náleží předkládat Poslanecké sněmovně ke schválení Kodex Českého rozhlasu. Obdobná úprava je obsažena i u České televize v § 8 odst. 3 a § 20 odst. 1 písm. f).

Není tak zřejmé, kdo Kodex České televize a Kodex Českého rozhlasu skutečně schvaluje - zda Rada příslušného média, nebo Poslanecká sněmovna. Návrh v této části působí vnitřně rozporně a může v praxi vyvolávat interpretační nejasnosti. Současně není zřejmé, jaký má být vztah mezi schválením Radou a případným schválením Poslaneckou sněmovnou.

Navrhují proto právní úpravu zpřesnit tak, aby bylo jednoznačně stanoveno, kdo Kodex České televize a Kodex Českého rozhlasu schvaluje. Současně navrhuji tuto otázku vysvětlit v důvodové zprávě.

Tato připomínka je zásadní.

3. K § 27 a souvisejícím ustanovením – financování médií veřejné služby

Předkladatel navrhuje financování České televize a Českého rozhlasu prostřednictvím příspěvku ze státního rozpočtu. Současně v důvodové zprávě uvádí, že cílem návrhu je vytvořit financování stabilní, předvídatelné a transparentní.

Návrh však dostatečně nevyjasňuje mechanismus poskytování státního příspěvku, zejména časové parametry poskytování a dostatečné záruky dlouhodobé předvídatelnosti financování.

Tato otázka je významná i z hlediska evropského práva. Evropský akt o svobodě médií¹ zdůrazňuje požadavek existence transparentních a objektivních pravidel financování veřejnoprávních médií, která zajistí přiměřené a stabilní finanční zdroje a umožní předvídatelnost jejich plánování. Současně výslovně uvádí, že o financování veřejnoprávních médií by se pokud možno mělo rozhodovat na víceletém základě, aby se předešlo riziku nepatřičného ovlivňování při každoročních jednáních o rozpočtu.

Evropský akt dále upozorňuje, že nedostatečné záruky nezávislosti veřejnoprávních médií mohou vést k nestabilnímu financování a riziku politického vlivu na jejich fungování.² V navržené podobě není zcela zřejmé, zda právní úprava poskytuje dostatečné záruky předvídatelného financování a ochrany nezávislosti médií veřejné služby ve smyslu čl. 5 Evropského aktu o svobodě médií.

Navrhují proto doplnit návrh zákona i důvodovou zprávu tak, aby bylo jednoznačně stanoveno:

- v jakých termínech bude státní příspěvek poskytován,
- jak budou naplněny požadavky čl. 5 Evropského aktu o svobodě médií na stabilní a předvídatelné financování veřejnoprávních médií.

Tato připomínka je zásadní.

4. K § 27 odst. 2 a souvisejícím ustanovením – kontrola Nejvyšším kontrolním úřadem

Předkladatel v návrhu zákona uvádí, že hospodaření České televize a Českého rozhlasu podléhá kontrole Nejvyššího kontrolního úřadu (NKÚ).

Návrh však současně neobsahuje odpovídající změnu ústavního pořádku, zejména čl. 97 Ústavy ČR, který vymezuje působnost NKÚ. Rozšíření kontrolní působnosti NKÚ na Českou televizi a Český rozhlas nelze provést pouze běžným zákonem. Důvodová zpráva tuto otázku blíže nevysvětluje a nevyjadřuje se ani k nutnosti změny Ústavy ČR.

1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1083 ze dne 11. dubna 2024, kterým se stanoví společný rámec pro mediální služby na vnitřním trhu a mění směrnice 2010/13/EU (Evropský akt o svobodě médií).

2 Recitál 28 a 31 Evropského aktu o svobodě médií.

Poslanecká sněmovna nyní projednává senátní návrh novely Ústavy ČR rozšiřující působnost NKÚ (sněmovní tisk 47/0, rozeslaný poslancům dne 1. prosince 2025). Přijetí ústavní změny však v tuto chvíli není vzhledem k požadavku ústavodárné většiny jisté. V navržené podobě tak vzniká právní nejistota ohledně rozsahu kontrolních oprávnění NKÚ. Bez přijetí této změny nebude kontrola *de iure* a *de facto* možná.

Navrhují odpovídajícím způsobem doplnit návrh změny ústavního pořádku a tuto otázku podrobně vysvětlit v důvodové zprávě, včetně vztahu předloženého návrhu zákona k projednávanému senátnímu návrhu novely Ústavy České republiky.

Tato připomínka je zásadní.

5. K důvodové zprávě – bod 8 Zhodnocení sociálních dopadů

Předkladatel v důvodové zprávě uvádí, že sociální dopady návrhu lze hodnotit převážně pozitivně, neboť návrh zachovává univerzálně dostupnou veřejnou službu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a dostupnost pro lidi s postižením.

Důvodová zpráva však dostatečně nereflektuje možné dopady navrženého systému financování na některé skupiny obyvatel, které jsou na službách médií veřejné služby zvláště závislé. Jedná se zejména o lidi s postižením využívající tlumočení do českého znakového jazyka, popisné titulky nebo audiopopis, děti a mladistvé, starší osoby, lidi ze sociálně znevýhodněného prostředí a osoby v krizových situacích. Důvodová zpráva současně blíže nehodnotí možné dopady změny systému financování na dostupnost některých služeb veřejné služby pro tyto skupiny obyvatel, zejména regionálního zpravodajství, přístupnosti vysílání pro lidi se sluchovým a zrakovým postižením nebo původní tvorby pro děti a mladistvé. Mám za to, že právě uvedené služby mají pro zmíněné skupiny zásadní význam. Veřejnoprávní média pro ně často představují hlavní nebo jediný snadno dostupný zdroj ověřených informací, zejména v mimořádných situacích. Vláda by se tak měla zasadit o to, aby média veřejné služby pro tyto skupiny udržela současný standard svých služeb.

Navrhují proto doplnit důvodovou zprávu o konkrétní zhodnocení sociálních dopadů navrženého systému financování na lidi s postižením, děti a mladistvé, starší osoby, lidi ze sociálně znevýhodněného prostředí a osoby v krizových situacích, včetně vyhodnocení změn v dostupnosti regionálního zpravodajství a služeb vysílání.

Tato připomínka je zásadní.

JUDr. Stanislav Křeček v. r.

Připomínky ochránce práv dětí

ÚVOD

Připojuji se k připomínkám veřejného ochránce práv a nad jejich rámec uvádím následující připomínky.

6. K § 4 odst. 3 – vzdělávací, kulturně společenská a publicistická funkce

Článek 17 Úmluvy o právech dítěte zavazuje Českou republiku k uznání důležité funkce hromadných sdělovacích prostředků a k zabezpečení přístupu dětí k informacím a materiálům z různých národních a mezinárodních zdrojů, zejména takovým, které jsou zaměřeny na rozvoj sociálního, duchovního a mravního blaha dítěte a také jeho tělesného a duševního zdraví.

Média veřejné služby považuji za klíčovou součást naplňování tohoto závazku. Současná právní úprava výslovně uvádí výrobu a vysílání pořadů pro děti a mládež jako jeden z hlavních úkolů médií veřejné služby.³ Návrh zákona však obdobné ustanovení neobsahuje.

Navrhuji pro, aby překladatel v § 4 odst. 3 ve větě „Součástí této funkce je také podpora kulturní identity, národní historie a jazykové různorodosti, včetně prostoru pro regionální a menšinové vysílání“ **doplnil slova** „a vysílání pro děti a mladistvé.“

Tato připomínka je zásadní.

7. K důvodové zprávě – bod 8 Zhodnocení sociálních dopadů, včetně dopadů na ochranu práv dětí

Z důvodů, které uvádí veřejný ochránce práv a vzhledem k závazku České republiky zabezpečit dětem přístup k informacím (který doposud do značné míry naplňují právě veřejnoprávní média) se domnívám, že důvodová zpráva rovněž nereflektuje možné dopady navrženého systému financování na ochranu práv dětí.

Navrhuji proto doplnit část důvodové zprávy o konkrétní zhodnocení dopadů navrženého systému na ochranu práv dětí.

Tato připomínka je zásadní.

Mgr. Martin Beneš v. r.

³ Ustanovení § 2 odst. 2 písm. e) zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, a zákona č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu.

Vážený pan
Oto Klempíř
ministr
Ministerstvo kultury
Maltézské náměstí 1
118 00 Praha 1

Prostřednictvím elektronické knihovny eKLEP a elektronických adres
petra.pecharova@mk.gov.cz a olga.zidkova@mk.gov.cz